

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

25. marts 2020

Besvarelse af spørgsmål 25 ad L 145 stillet af udvalget den 24. marts 2020 efter ønske fra Torsten Schack Pedersen (V).

ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Er ministeren åben for, at uanset, om der kan aftales en låneordning pr. rejsebureau eller om den forbliver kollektiv, skal det aftales, hvad der gælder for et rejsebureau, der har optaget lån til Covid19-dækninger via Rejsegarantifonden, som efterfølgende sælges? Det drejer sig dels om, hvilket beløb der skal bogføres i rejsebureauets regnskaber, dels om lånet kan overtages af køberen, eller om der kræves indgået en ny aftale med køber om betaling af lånet?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Regeringen har med det fremlagte lovforslag foreslået en kollektiv ordning for rejsebranchen, hvad angår tilbagebetalingen af de godtgørelser til de rejsende, som Rejsegarantifonden har lagt ud for. Den foreslåede § 7, stk. 4, nr. 1-6 indeholder en oversigt over de hændelser, som medfører, at kravet mod en rejseudbyder forfalder til kontant betaling.

Hvis en rejsevirkksomhed skifter ejer, vil det ikke i sig selv medføre, at kravet forfalder til betaling, såfremt ingen af de nævnte hændelser i nr. 1-6 i øvrigt er indtruffet. Fastholder rejsevirkksomheden f.eks. sin registrering og garantistillelse i Rejsegarantifonden i forbindelse med et virksomhedssalg medfører det ikke, at kravet forfalder til betaling.

Rejsevirkksomhed kan drives i mange virksomhedsformer, både hvad angår den købende virksomhed og virksomheden til salg. De mange kombinationer vanskeliggør en entydig og udtømmende vurdering af de regnskabstekniske forhold ved hver enkelt virksomhedssalg/-overdragelse. Overordnet set, så skal bestemmelsen i § 7 c først og fremmest forhindre spekulativ udnyttelse.

Jeg er åben for at indgå i en dialog om, hvad der gælder for et rejsebureau, der har optaget lån til COVID-19-dækninger via Rejsegarantifonden, som efterfølgende sælges. Det skal være rimelige vilkår, og vi har indsat værn i lovforslaget, så rejsebureauer ikke bare kan omgå ordningen.

Vi foreslår, at der opstilles et værn imod, at den enkelte rejseudbyder kan omgå kravet om at tilbagebetale det lånte til Rejsegarantifonden. Det sker i form af økonomiske krav mod rejseudbyderne under en række kriterier.

Konkret foreslår vi, at såfremt en rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejsearrangør sletter sin registrering i Rejsegarantifonden eller tilslutter sig en anden garantiordning, så skal gælden til Rejsegarantifonden indfris inden for 14 dage. Samme krav gælder, hvis rejseudbyderen træder i likvidation eller bliver taget under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering.

Endelig gælder kravet, hvis Rejsegarantifondens bestyrelse vurderer, at der er en forøget risiko for at udbyderen står over for ovennævnte hændelser. Samtidig har vi med forslaget forsøgt at værne branchen imod eventuel spekulation i konkurser. Fondens medlemmer hæfter kollektivt for tilbagebetalingen af den statslige garanti, hvilket vil sige, at nye udbydere også vil skulle bidrage til tilbagebetalingen.

Jeg henviser også til svar på spørgsmål nr. 26.

Med venlig hilsen

Simon Kollerup